UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor, Coordinatus, Seu Omnes ...

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

12. An Parochos possit exponere ad confessiones audiendas approbatus à quocumque Episcopo? Et quid, si Episcopus prohibet suis Parochis, aut Superioribus Regularium, ne Sacerdotes alibi approbatos ad ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-76393

Visual Library

RESOL. X.

An Confeſſarius etiam Regularis approbatus, verbi gratia ab Epiſcopo Neapolitano poſſit excipere confeſſiones Neapolitanorum in aliena Diœceſi? Ex part.10. tractat.14. & Miſc. 4. Reſolut.41. aliàs 39.

Sup.hoc pro Confeſſariis ſæcularibus in Reſ. præterita, & pro Regularibus & ſæcularibus in §.not. ſeq. & pro Confeſſariis Regularibus infrà ex Reſ.24. lege §. ſed quæro. & ſeqq.

§.1. NEgativè reſpondet Joan. Marias Novarius *in Lucerna Regularium Confeſſarius, num.* 14. ubi ſic ait: Confeſſarij etiam Regulares ab Epiſcopo approbati ad Confeſſiones audiendas, nequeunt illas audire extra Diœceſim Epiſcopi approbantis, quamvis illi, qui confiteri velint; ſint eidem Epiſcopo ſubjecti, ità quidem determinavit Sacra Congregatio *in una Cremonen.* 22. *Maij.* 1610. Ità Novarius; cui adde noviſſimè Joann. Baptiſtam Ventrigliam, *in Praxi Fori, Eccleſiaſtici, Annot.* 48. §. *Unico, numero quadrageſimo ſexto*, ſic aſſerentem: Ultimò nota, quod Confeſſores Regulares, ac etiam Sæculares approbati ab Epiſcopo ad audiendas Confeſſiones, non poſſunt audire Confeſſiones extra Diœceſim Epiſcopi approbantis, etiam ſi confiteri volentes ſint ſubditi Epiſcopi approbantis. Ità ille.

2. Sed ego puto Declarationem Cardinalium non eſſe authenticam, & falſo illis tribui, cùm ſit contra communem ſententiam Doctorum; & ideò me citato affirmativam ſententiam tenet Bordonus *in Conſ. Regular. tom.*1. *reſol.*6. *num.* 4. ubi ſic ait: An Confeſſarij Regulares ubique non ſolùm in Diœceſi, in qua admiſſi ſunt, ſed etiam extra illam audire poſſint ſubditos Epiſcopi illos approbantis. Reſpondetur: Poſſunt non ſolùm ubique in Diœceſi; ſed etiam extra illam ubique locorum. Et hoc procedit non ſolùm ſi Regularis ſit in itinere, ſed etiam quando mutavit domicilium, & tranſlatus fuit ab uno ad aliud Monaſterium, extra Diœceſim ejus Epiſcopi, qui illum approbaverat, intellige modò duret ejus approbatio: Quod amplia, licèt in ſecundo Monaſterio nondum ſit approbatus ab Epiſcopo ejus loci, ubi moram trahit de familia; in hoc enim ſtat punctus quæſtionis. Pares ergo in hoc ſunt Confeſſarij Regulares, & Parochi, qui ubique locorum ſuas oves audire poſſunt ſacramentaliter. Nec obſtat, quod in literis teſtimonialibus approbationis habeatur illa clauſula: In Eccleſia ſui Ordinis, quaſi juriſdictio reſtringatur ad Eccleſiam, & locum expreſſum, ita quod non poſſit hoc miniſterium exerceri in aliis Eccleſiis Diœceſis, ne dum extra ipſam Diœceſim: Quia ea non aufert poteſtatem, ſi extra ſacramentum exerceatur, ſed deſignat locum, in quo ordinariè hoc Sacramentum exercendum eſt. Ita ille: & poſt illum Marcus Vival *in Arca Theol. Moral. tit. de juriſd. Inquiſ.* 6. *num.* 158. quibus adde Bejam *part.* 4. *caſ.* 20. §. *Colliges.* Peregrinum, *in Compend. Privil. verb. Abſolutio.* Mirandam, *tom.* 1. *quæſtione quadrageſima quinta, artic.*14. *concluſ.* 3. Rodriquez *in Compend. Reſol.* 32. *num.* 14. Portel *in Dubiis Regul. verb. Confeſſor. num.* 5. & hoc non ſolùm procedit quoad Confeſſarios Regulares, ſed etiam quoad Sæculares, ut patet ex Sanchez *de Matrimonio, tom.*1. *lib.*3. *diſputat.* 34. & aliis, quos citat & ſequitur Barboſa *in Aphoriſmis lit. C. Verb. Confeſſarius, fol.* 63. aſſerens abſolutè Confeſſarium legitimè approbatum ab Ordinario, poſſe illius ſubditorum audire Confeſſiones etiam extra propriam Diœceſim.

Sup. hoc curſim, & recitanter in duabus lin. primis Reſ. præteritæ, & ſignanter in tom.7. tr. 1. ex Reſ.8; §. ult. &c & lege etiam doctrinam §§. Reſol. 2. not. præteritæ.

RESOL. XI.

Utrùm Parochus, v. g. Meſſanenſis poſſit ex licentia Parochi Panormitani confeſſiones Panormitanorum in ejus Parochia recipere abſque approbane Archiepiſcopi Panormitani? Ex part. 3. tr.4. Reſ. 159. aliàs 160.

§. 1. NEgativam ſententiam docet Beja *part.*1. *cap.* 16. & noviſſimè Alphonſus Regius *in ſuis reſolutionibus, caſ.* 61. *num.* 9. qui citat Guttierrez, Toletum, & Rodriquez. Ratio eſt, quia Curatus extra ſuam Parochiam & Diœceſim cenſetur perſona privata, & nihil amplius habere videtur, quàm ſimplex Sacerdos; ergo quamvis per beneficium parochiale judicetur idoneus in ſua Diœceſi, tamen extra illam tale beneficium nihil ei ſuffragatur quoad confeſſiones alienarum ovium audiendas, ſicuti neque alteri Sacerdoti approbato à ſuo Epiſcopo: Et ideo Concilium Tridentinum æquiparat beneficium parochiale approbationi Epiſcopi; aſſerit enim quemlibet illorum modorum eſſe poſſe ſufficientem, & alterutrum eſſe neceſſarium, ſed approbatus in uno Epiſcopatu non eſt ubique approbatus, ſeu idoneus, nec is qui beneficium habet parochiale. Ita Regius *ubi ſuprà.*

Sup.hoc infrà in §. ult. Reſ.13.& in Reſol.23. §. Concedo, & in to.4.tr.4. ex Reſ. 6. §. §.1.prope finem, à verſ. porque de ella ſe ſiguiera, & recitanter in alio § & verſ. ejus annot.

2. Sed contrariam ſententiam docet ſuarez, *tom.*4. *diſp.*28. *ſect.* 4. *num.* 18. *& ſeq.* cum Vaſquez *in* 3.*part. tom.*4. *quæſt.*93. *art.*3. *dub.*4. *n.* 2. ubi ſic aſſerit. Exiſtimo ex Concilio Tridentino apertè reputari idoneum ipſo jure, quicumque parochiale habet beneficium, ut non tantùm in ſua Diœceſi, in alia audire poſſit Confeſſiones, juriſdictione tamen ſibi commiſſa, quam tamen jure ipſo habet ſolùm in ſua Parochia, nec indiget extra ſuam Diœceſim approbatione Epiſcopi illius Diœceſis, ut cenſeatur idoneus, ſed commiſſa ſibi juriſdictione ab eo, qui poteſt, ut à proprio Parocho exiſtenti in alia Diœceſi, poteſt ille quemcumque abſolvere, quia jam jure ipſo idoneus ſine alia Epiſcopi cujuſcumque approbatione reputatur; ſic enim ex Concilio, ut duo diverſa, unde aliquis cenſeatur idoneus, ponuntur; alterum habere parochiale beneficium, alterum approbatum eſſe ab Epiſcopo. Ita Vaſquez, ſatis quidem probabiliter, unde contra Regium *ubi ſupra, n.*12. qui ſequitur hanc opinionem, non ſe exponit periculo efficiendi irritum valorem Sacramenti; nam, ut alibi probatum eſt, qui cum opinione probabili adminiſtrat Sacramentum, quoad ſuam juriſdictionem ſemper illud confecit; nam Eccleſia in tali caſu ratione opinionis probabilis confert illi juriſdictionem.

Alibi in to. x. tr. 11. ex Reſ.2.§.1.ad medium, à verſ. Et eadem. & in omnibus aliis ejus not.

RESOL. XII.

An Parochus poſſit exponere ad confeſſiones audiendas approbatos à quocumque Epiſcopo?

Et quid, ſi Epiſcopus prohibet ſuis Parochis, aut Superioribus Regularium, ne Sacerdotes alibi approbatos ad audiendas confeſſiones in ſua Diœceſi exponant?

Et

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

Et an ſupradicti Confeſſarij ex conſenſu parochorum audientes confeſſiones, poſſint puniri ab Epiſcopo, eo quod in aliena Diœceſi confeſſiones auſcultent?
Et quid dicendum, ſi virtute Cruciatæ hoc faciunt abſque nova approbatione?
Et an parochus poſſit concedere facultatem ſimplici Sacerdoti ad excipiendas ſuorum parochianorum confeſſiones?
Et notatur, quod ſuperior non poteſt juſtè punire ſubditum non obedientem ductum ad id probabili opinione. Ex part. 3. tract. 4. Reſ. 109. aliàs 110.

[Sup. contento in hoc §. Pro ſimplici Sacerdote in Reſ. ſeq. & in aliis ejus annot. primæ.]

§. 1. POſſe parochum concedere facultatem ſimplici Sacerdoti ad excipiendas ſuorum parochianorum confeſſiones, putant Ledeſma *in ſum. tom. 1. de Sacrament. Pœnit. 12. mediatè ad 5. concl.* & Ludovic. de San Juan *in ſumma quæſt. 7. articul. 2. de pœnit. diffic.* 11. cum aliis.

2. Sed hanc opinionem rejiciunt Fagundez *præcept. 2. lib. 7. cap. 2. num. 43.* Zanardus *in direct. p. 1. de ſacram. Pœnit. c. 26.* Nugnus *infrà* cum aliis communiter, & patet ex Concilio Trident. Difficultas eſt, an hoc poſſint efficere cum Sacerdotibus ſaltem approbatis ab aliquo Epiſcopo? Negativè reſpondet Nugnus *in addit. ad 3. p. q. 8. art. 5. dub. 7. ad 4. argum.* Sed ſententiam affirmativam ſuſtinet Joannes de la Cruz, Dominicanus *in direct. p. 2. de ſacram. Pœnit. q. 5. dub. 6. concluſ. 3.* ubi ſic aſſerit: Ex dictis patet, poteſtatem conceſſam parochis *in c. omnis utriuſque ſexus*, delegandi ſuam juriſdictionem aliis Sacerdotibus aliàs idoneis, non eſſe ablatam in Concilio Tridentino, ſed ſolùm, quòd parochi non poſſint judicare de idoneitate requiſita pro confeſſionibus audiendis. Unde patet poſſe Parochum delegare ſuam juriſdictionem Sacerdoti ſemel approbato à ſuo, aut extraneo Parocho pro ſuis ovibus, & pro ſe in eiſdem caſibus. Ita ille, & ante illum Henriquez *lib. 7. capit. 12. num. 4.* & noviſſimè Ægidius Coninch Societatis Jeſu *de Sacrament. diſputat. 8. dub. 7. numer. 57.* docet etiam hanc ſententiam, ſecluſa tamen prohibitione Epiſcopi, itaque ſic ait: Quamdiu Epiſcopus non prohibet ſuis Parochis, aut Superioribus Religioſorum, ne Sacerdotes alibi approbatos ad audiendas confeſſiones in ſua diœceſi exponant, hi validè aſſumuntur, & exponuntur, quia habent conditionem à Concilio Tridentino requiſitam, quod ſcilicet à ſuis Ordinariis ſint approbati. Ita Coninch.

[Sup. hac diff. ipsâ in Reſ. 14. §. Et tandem. & lege eam ibi §. ult. & §§. ejus annot. & vide doctrinâ Reſ. 17. & alterius Reſ. ejus annot. & in tom. 4. tr. 4. ex Reſ. 35. ult. & in tom. 7. tr. 1. ex Reſ. 84. § Vide.]

3. Ex quibus patet, maximè non extante prohibitione Epiſcopi, quòd approbatus, v. g. in diœceſi Meſſanenſi, ſi transferat ſe in diœceſim Panormitanam, poſſit ibi à Parocho, vel Superiori Regularium aſſumi, ut eum adjuvet in audiendis confeſſionibus ſine nova approbatione Archiepiſcopi Panormitani. Neque adversùs hanc ſententiam faciunt aliquæ declarationes Cardinalium; nam ad illas, & argumenta contraria optimè reſpondet Coninch *ubi ſuprà*.

[Quoad hoc ... doctrinam §§. not. ... præteritæ.]

4. Notandum eſt etiam hîc obiter, ſupradictos Confeſſarios ex conſenſu Parochorum audientes confeſſiones, non eſſe puniendos ab Epiſcopis, eo quòd in alia diœceſi confeſſiones auſcultent, quidquid in contrarium aſſerant Ledeſma *in ſum. tom. 1. de Sacram. Pœnit. c. 12. immediatè ad 5. concluſ.* & Ludovic. de San Juan. *in ſum. qu. 7. art. 2. de pœnit. diſp. 12.* & ita docet contra illos Joan. Sancius *in ſelect. diſp. 48. num. 52.* qui etiam notat *diſp. 44. num. 27.* quòd Epiſcopus juſtè non poterit punire Confeſſarios alibi approbatos, audientes confeſſiones in ſua diœceſi virtute Bullæ Cruciatæ, abſque nova approbatione. Nam ſecundùm opinionem Doctorum probabilem, ſi non committunt culpam, digni nequaquam erunt pœna. Sed in caſu de quo loquimur, Confeſſarij ſequuntur opinionem probabilem. Ergo digni non erunt ut ab Epiſcopis puniantur. Et ideo idem Sancius *diſp. 33. num. 43.* aſſerit, non poſſe juſtè Superiorem punire ſubditum non obedientem, ductum ad id probabili opinione, quia cùm tunc non obediendo, minimè delinquat, & nullus dignus ſit pœna, niſi ob culpam, fit tunc non habere jus Superiorem punitionis dandæ ſubdito. Sed totum hoc accidit in caſu noſtro. Ergo Sed his non obſtantibus omnia ſupradicta, diſputationis cauſa dicta eſſe volo, nam negativam ſententiam in praxi obſervandam eſſe puto.

[Sup. hoc eſt eodem Sancio tantùm hîc citato in tom. 8. tr. 1. Reſ. 15. in fine, ſed lege eam per totam, & alias Reſ. & verſ. ejus primæ annot.]

RESOL. XIII.

An poſt Concilium Tridentinum Parochi poſſint exponere ad confeſſiones ſuorum ſubditorum audiendas ſimplicem Sacerdotem ab Epiſcopo non approbatum?
Et an ſaltem Parochus poſſit exponere alium Parochum ad confeſſiones audiendas in ſua Parochia?
Et an Parochi per Bullam Cruciatæ, Jubilæum, &c. ſint eligibiles per totum mundum, ad confeſſiones audiendas ſine approbatione Epiſcopi? Ex part. 3. tract. 4. Reſ. 145. aliàs 146.

§. 1. REm difficillimam explicandam aggredior, de qua curſim * alibi nos aliqua diximus. Affirmativam ſententiam docuit ex Dominicanorum familia Magiſter Joannes Gallo, qui Concilio Tridentino interfuit, & Magiſter Joannes Orellana, Profeſſores publici ſacræ Theologiæ in Academia Salmanticenſi, quos refert, & ſequitur noviſſimè Petrus de Ledeſma *in ſum. tom. 1. de Sacr. Pœnit. c. 12. concl. 5. §. la ſecunda ſententia*; & Ludovicus de San Juan *in ſum. de pœnit. qu. 7. art. 2. diff.* 12. & hanc ſententiam probabilem eſſe docet etiam noviſſimè Ioan. de la Crux *in direct. conſ. part. 2. de Sacr. Pœnit. q. 5. dub. 6. concl. 2.* Probatur; quia cùm Parochus ſit proprius Sacerdos, & Paſtor ſuorum ſubditorum, habet jure divino poteſtatem delegandi Confeſſores pro ſuis ſubditis, imò & jure Eccleſiaſtico antiquo, ut patet *in cap. omnis utriuſque ſexus*, & quia hæc poteſtas non eſt ablata per decretum Concil. Trident. *ſeſſ. 23. de reform. c. 15.* quod ſolum intendit abrogare privilegia Bullæ, & conſuetudines audiendi confeſſiones, ſine approbatione Epiſcopi, etiam immemorabiles; quòd autem Parochus poſſit delegare Confeſſores pro ſuis ſubditis, non habetur ex privilegio aliquo, ſed ex jure divino, aut Eccleſiaſtico antiquo. Et ſic quando dicitur in Concilio: Nullus audiat confeſſiones, &c. niſi ſit Parochus, &c. ſtatim revocantur privilegia, & conſuetudines immemorabiles in contrarium. Vide etiam omnino Ledeſmam, qui textum Concilij minutatim exponit, & probat non tollere juriſdictionem Parochis.

[* Alibi in §. 1. Reſ. præterit. Sed lege latâ doctrinâ Reſ. ſeq. & infrà ex Reſol. 23. § Quæro quintò. & in tom. 4. tr. 4. Reſ. 3. in ſex primis ejus lin.]

2. Verùm ego hanc ſententiam probabilem judicarem, niſi obſtaret in contrarium declaratio DD. Cardin. Concilij interpretum, quam affert, & ſequitur Petrus Fay *in addition. ad 3. part. quæſtion. 8. articul. 5. diſputat. 1.* quæ declaratio, ut ipſe ait conformis eſt valdè textui Concilij, quod præciſè, & privativè duos tantùm ponit titulos excipiendi Confeſſio-

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN